

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ของชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วม หาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ของชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วม หาระบบที่เหมาะสมสำหรับการประกันภัย การชดเชย และการกระจายความช่วยเหลือให้ทั่วถึงแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยบริเวณลุ่มน้ำมูลตอนล่าง และหามาตรการ และองค์การรับผิดชอบในการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ของชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วม กรณีศึกษา อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรายละเอียดของผลการศึกษาดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) เพื่อนำเสนอถึงคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	131	37
หญิง	223	63
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	24	6.9
26 - 35 ปี	38	11
36- 45 ปี	83	24
46- 60 ปี	109	31.5
61 ปีขึ้นไป	92	26.6
สถานภาพสมรส		
โสด	27	8.9
แต่งงาน	263	86.5
หม้าย	13	4.3
หย่าร้าง	1	0.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	7	2
ประถมศึกษา	255	74.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	33	9.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	28	8.2
อนุปริญญา/ปวส	5	1.5
ปริญญาตรี	14	4.1
ปริญญาโท	1	0.3
ปริญญาเอก	0	0
อาชีพ		
รับราชการ	7	2
รับจ้างทั่วไป	78	22.3
เกษตรกรกรรม	159	45.6
พนักงานบริษัท	2	0.6
ค้าขาย	37	10.6
รัฐวิสาหกิจ	1	0.3
อื่นๆ	65	18.6
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 2,500 บาท	112	32
2,501 – 5,000 บาท	158	45.1
5,001 – 7,500 บาท	31	8.9
7,501 - 10,000 บาท	21	6
มากกว่า 10,000 บาท	27	7.7
อื่นๆ	1	0.3
เงินออมของครอบครัวต่อเดือนต่อรายได้ทั้งหมด		
ต่ำกว่า 10 %	97	28.6
11-20 %	47	13.9
21-30 %	6	1.8
31-40 %	3	0.9
มากกว่า 40 %	8	2.4
ไม่ได้วางแผนออมเงิน	178	52.5

จากตาราง 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 358 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 63 นอกจากนั้นเป็นเพศชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 37 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 46- 60 ปี มากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคือช่วงอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และช่วงอายุที่น้อยที่สุดคือ ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

สถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือแต่งงานแล้ว จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 รองลงมาคือโสด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ส่วนสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามที่น้อยที่สุดคือหย่าร้าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพมากที่สุดคือเกษตรกรรวม จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมาคืออาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ลำดับสามคืออื่นๆ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมากที่สุดในช่วง 2,501 – 5,000 บาท จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมาคือต่ำกว่า 2,500 บาท จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ลำดับสามคือช่วง 5,001 – 7,500 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9

จากการสอบถามเรื่องเงินออมของครอบครัวต่อเดือนต่อรายได้ทั้งหมดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนออมเงินมากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือเงินออม ต่ำกว่า 10 % จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ลำดับสามคือเงินออม 11-20 % จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9

จากการสอบถามเกี่ยวกับร้อยละความเสียหายของที่อยู่อาศัยจากปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมาพบว่าที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับความเสียหาย ร้อยละ 70 จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือร้อยละ 60 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ส่วนความเสียหายของพื้นที่ทำมาหากินจากปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา พบว่าได้รับความเสียหายมากที่สุด ร้อยละ 20 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือร้อยละ 40 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ปัญหาทางมิติเศรษฐศาสตร์ของชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา

การศึกษาปัญหาทางมิติเศรษฐศาสตร์ของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางมิติเศรษฐศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัญหาทางมิติเศรษฐศาสตร์	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย	อันดับ
1. ตกงาน ไม่มีงานทำ	2.9469	1.12021	ปานกลาง	2
2. รายได้ลดลง	3.2179	1.10386	มาก	1
3. เป็นหนี้เพิ่มมากขึ้น	2.9134	1.09021	ปานกลาง	4
4. เงินออมลดลง	2.7430	1.04568	ปานกลาง	5
5. ใช้เงินเก็บเพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	2.7402	1.23084	ปานกลาง	6
6. พื้นที่เกษตรกรรม หรือสัตว์เลี้ยงได้รับความเสียหาย	2.9413	1.19026	ปานกลาง	3
7. เสียค่ารักษาพยาบาล	2.3939	0.95481	ปานกลาง	7
8. เสียค่าซ่อมแซมยานพาหนะ	2.3631	1.04089	ปานกลาง	8
9. เสียค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นฐาน	2.2486	0.98572	ปานกลาง	9
10. อื่น ๆ				
เฉลี่ย	2.7198	1.09583	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าปัญหาทางมิติเศรษฐศาสตร์ที่เกิดขึ้นกับผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามประสบมากที่สุดมากเป็นลำดับแรก คือ ปัญหารายได้ลดลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2179 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10386 รองลงมาคือ ปัญหาตกงาน ไม่มีงานทำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.9469 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12021 ปัญหาลำดับสามคือพื้นที่เกษตรกรรม หรือสัตว์เลี้ยงได้รับความเสียหาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.9413 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19026 ส่วนปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามประสบน้อยที่สุดคือปัญหาเสียค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.2486 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98572

การปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ของชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา

การศึกษาการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย	อันดับ
1. มีการสำรองเงินไว้ใช้	2.6201	1.09536	ปานกลาง	2
2. มีอาชีพเสริมรายได้	2.6313	1.01987	ปานกลาง	1
3. ซื้ออุปกรณ์ยังชีพเก็บไว้	2.4888	1.11704	ปานกลาง	3
4. ซื้อประกันชีวิต อุบัติเหตุ และอุทกภัยเพิ่ม	2.3659	1.10393	ปานกลาง	5
5. เพิ่มสัดส่วนเงินออมต่อเดือน	2.2626	1.14412	ปานกลาง	6
6. หาแหล่งเงินกู้ในระบบ	2.3799	1.24834	ปานกลาง	4
7. หาแหล่งเงินกู้นอกระบบ	2.1676	1.23436	ปานกลาง	7
8. อื่น ๆ				
เฉลี่ย	2.4166	1.13757	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ที่เกิดขึ้นกับผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยประเด็นการปรับตัวที่ผู้ตอบแบบสอบถามกระทำมากที่สุดมากเป็นลำดับแรก คือมีอาชีพเสริมรายได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6313 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01987 รองลงมาคือ มีการสำรองเงินไว้ใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6201 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09536 ลำดับสามคือ ซื้ออุปกรณ์ยังชีพเก็บไว้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.4888 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.11704 ส่วนการปรับตัวที่ผู้ตอบแบบสอบถามกระทำน้อยที่สุด คือหาแหล่งเงินกู้นอกระบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.1676 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.23436

แนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ

การศึกษาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยศึกษาแนวทางการปรับตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.4 แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.5 และ หน่วยงานที่ควรรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของแนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ตรวจสอบสุขภาพประจำปี/สม่ำเสมอ	70	53.8	1
2. ดูแลสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ	31	23.9	2
3. เตรียมอาหาร	10	7.7	3
4. เตรียมความพร้อมของสถานพยาบาล	10	7.7	3
5. เตรียมยารักษาโรค	3	2.3	4
6. หน่วยงานหรือทีมแพทย์ลงพื้นที่	3	2.3	4
7. เก็บเงินสำหรับค่ามาปณกิจ	3	2.3	4
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ดูแลสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ	67	52.2	1
2. เตรียมอาหาร	22	17.4	2
3. เตรียมยารักษาโรค	14	10.9	3
4. ตรวจสอบสุขภาพประจำปี/สม่ำเสมอ	14	10.9	3
5. เตรียมถุงยังชีพ	3	2.2	4
6. มีการประสานงานของหน่วยงานด้านสุขภาพของหมู่บ้านกับองค์การบริหารส่วนตำบล	3	2.2	4
7. มีการตรวจสอบความเสียหายจากองค์การบริหารส่วนตำบล	3	2.2	4
8. มีการเตือนภัยล่วงหน้า	3	2.2	4
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ตรวจสอบสุขภาพประจำปี/สม่ำเสมอ	45	45	1
2. เตรียมยารักษาโรค	22	22	2
3. เตรียมค่ารักษาพยาบาล	16	16	3
4. ดูแลสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ/ออกกำลังกาย	13	13	4
5. หาความรู้เกี่ยวกับโรคจากน้ำท่วม	4	4	5
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 358 คน จากสามอำเภอ เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ ที่หลากหลาย โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลโขงเจียม จำนวนทั้งหมด 130 คน มีความเห็นว่าควรตรวจสอบสุขภาพประจำปี/สม่ำเสมอมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือควรดูแลสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ลำดับสาม คือควรเตรียมอาหาร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลห้วยไผ่จำนวนทั้งสิ้น 128 คน มีความเห็นว่าควรดูแลสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอมากที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาคือควรเตรียมอาหาร จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ลำดับสาม คือควรเตรียมยารักษาโรคจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลหนองแสงใหญ่ จำนวนทั้งสิ้น 100 คน มีความเห็นว่าควรตรวจสอบสุขภาพประจำปี/สม่ำเสมอมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาคือควรเตรียมยารักษาโรค จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ลำดับสาม คือควรเตรียมค่ารักษาพยาบาล จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของแนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์
ด้านชีวิต/สุขภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	46	35.1	1
2. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	28	21.6	2
3. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	21	16.2	3
4. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	18	13.5	4
5. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	11	8.1	5
6. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	4	2.7	6
7. ชดเชยร้อยละ 30 ของความเสียหายทั้งหมด	4	2.7	6
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	52	40.7	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	26	20.4	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	17	13.0	3
4. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	9	7.4	4
5. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	9	7.4	4
6. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	7	5.6	5
7. ชดเชยร้อยละ 20 ของความเสียหายทั้งหมด	7	5.6	5
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	54	54	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	18	18	2
3. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	12	12	3
4. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	6	6	4
5. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	4	4	5
6. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
7. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
8. ชดเชยร้อยละ 20 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 40 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านชีวิต/สุขภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. กระทรวงสาธารณสุข	70	54.1	1
2. รัฐบาล	46	35.1	2
3. เทศบาล	7	5.4	3
4. องค์การบริหารส่วนตำบล	7	5.4	3
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. รัฐบาล	52	40.7	1
2. กระทรวงสาธารณสุข	33	25.9	2
3. โรงพยาบาล	24	18.5	3
4. ตัวเอง	12	9.3	4
5. องค์การบริหารส่วนตำบล	7	5.6	5
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

หน่วยงานที่ควรรับผิดชอบ ทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. รัฐบาล	42	42	1
2. โรงพยาบาล	26	26	2
3. กระทรวงสาธารณสุข	15	15	3
4. องค์การบริหารส่วนตำบล	14	14	4
5. ตัวเอง	3	3	5
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ คือกระทรวงสาธารณสุข รองลงมาคือรัฐบาล จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือเทศบาล จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ คือรัฐบาล รองลงมาคือกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือโรงพยาบาล จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านชีวิต/สุขภาพ คือรัฐบาล รองลงมาคือโรงพยาบาล จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

แนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย

การศึกษาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยศึกษาแนวทางการปรับตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.7 แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.8 และ หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของแนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ตีตบ้าน/ยกบ้านให้สูงขึ้น	51	38.9	1
2. เตรียมสถานที่หลบภัยชั่วคราว	29	22.2	2
3. ทำแนวกันน้ำรอบบ้าน	14	11.1	3
4. ไม่สร้างบ้านบริเวณทางน้ำไหล	11	8.3	4
5. ย้ายบ้าน	7	5.6	5
6. ซ่อมแซมบ้านให้แข็งแรง	7	5.6	5
7. แบ่งงบประมาณเพื่อแก้ไขความเสียหาย	4	2.8	6
8. สร้างบ้าน 2 ชั้น	4	2.8	6
9. มีการเตือนภัยล่วงหน้า	4	2.8	6
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ตีตบ้าน/ยกบ้านให้สูงขึ้น	68	53.2	1
2. ซ่อมแซมบ้านให้แข็งแรง	49	38.3	2
3. เตรียมสถานที่หลบภัยชั่วคราว	5	4.3	3
4. ทำแนวกันน้ำรอบบ้าน	5	4.3	3
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ตีตบ้าน/ยกบ้านให้สูงขึ้น	63	63	1
2. ทำแนวกันน้ำรอบบ้าน	15	15	2
3. ซ่อมแซมบ้านให้แข็งแรง	5	5	3
4. ย้ายบ้าน	5	5	3
5. ขุดลอกคูคลอง	5	5	3
6. สร้างบ้าน 2 ชั้น	2	2	4
7. ไม่สร้างบ้านบริเวณทางน้ำไหล	2	2	4
8. สร้างบ้านชั่วคราว	2	2	4
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมจำนวนทั้งสิ้น 130 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย แต่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรตีตบ้าน/ยกบ้านให้สูงขึ้น รองลงมาคือเตรียมสถานที่หลบภัยชั่วคราว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ลำดับสาม คือทำแนวกันน้ำรอบบ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่จำนวนทั้งสิ้น 128 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย แต่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรตีตบ้าน/ยกบ้านให้สูงขึ้น รองลงมาคือซ่อมแซมบ้านให้แข็งแรง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 ลำดับสาม คือเตรียมสถานที่หลบภัยชั่วคราว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่จำนวนทั้งสิ้น 100 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย แต่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรตีตบ้าน/ยกบ้านให้สูงขึ้น รองลงมาคือทำแนวกันน้ำรอบบ้าน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ลำดับสาม คือซ่อมแซมบ้านให้แข็งแรง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของแนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางนิติเศรษฐศาสตร์
ด้านที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ทางนิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	59	45.4	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	23	17.5	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	16	12.4	3
4. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	15	11.3	4
5. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	5	4.1	5
6. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	5	4.1	5
7. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	4	3.1	6
8. ชดเชยร้อยละ 30 ของความเสียหายทั้งหมด	3	2.1	7
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	63	48.8	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	27	20.9	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	18	14.0	3
4. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	15	11.6	4
5. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	6	4.7	5
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	34	34	1
3. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	21	21	2
4. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	17	17	3
6. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	13	13	4
2. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	6	6	5
5. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	6	6	5
7. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
8. ชดเชยร้อยละ 30 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านที่อยู่อาศัยให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านที่อยู่อาศัยให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านที่อยู่อาศัยให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. รัฐบาล	76	58.3	1
2. เทศบาล	34	25.8	2
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	9	6.7	3
4. กระทรวงสาธารณสุข	7	5.0	4
5. อำเภอ	2	1.7	5
6. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	0.8	6
7. กระทรวงมหาดไทย	1	0.8	6
8. กระทรวงการคลัง	1	0.8	6
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. รัฐบาล	119	92.7	
2. องค์การบริหารส่วนตำบล	9	7.3	
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. รัฐบาล	56	56	1
2. องค์การบริหารส่วนตำบล	41	41	2
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	3	3	3
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย คือรัฐบาล รองลงมาคือเทศบาล จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลห้วยไผ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกันเพียง 2 ประเด็นเท่านั้น โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 92.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย คือรัฐบาล ส่วนที่เหลือคิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย คือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในตำบลหนองแสงใหญ่มีความเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกันเพียง 3 ประเด็นเท่านั้น ส่วนใหญ่จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านที่อยู่อาศัย คือรัฐบาล รองลงมาคือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

แนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน

การศึกษาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สินของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยศึกษาแนวทางการปรับตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.10 แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.11 และ หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของแนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. เตรียมยกทรัพย์สินขึ้นที่สูง	119	91.9	1
2. เตรียมทรัพย์สินพร้อมสำหรับการโยกย้าย	7	5.4	2
3. เก็บเงินออม	4	2.7	3
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. เตรียมยกทรัพย์สินขึ้นที่สูง	82	63.8	1
2. ประสานงานกับทางการเพื่อเตรียมเงินชดเชยค่าเสียหาย	26	20.3	2
3. เก็บเงินออม	19	14.5	3
4. มียามเฝ้าดูแลความปลอดภัย	2	1.4	4
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. เตรียมยกทรัพย์สินขึ้นที่สูง	86	86	1
2. เตรียมทรัพย์สินพร้อมสำหรับการโยกย้าย	6	6	2
3. เก็บเงินออม	3	3	3
4. มีการเตือนภัยล่วงหน้า	3	3	3
5. สำนวจความเสียหายโดยผู้ใหญ่บ้าน	3	3	3
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมจำนวน 130 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สินทั้งหมด 3 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 91.9 มีความเห็นเหมือนกันว่า ควรเตรียมยกทรัพย์สินขึ้นที่สูง รองลงมา คือควรเตรียมทรัพย์สินพร้อมสำหรับการโยกย้าย จำนวน 7

คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ส่วนลำดับสามซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายคือควรเก็บเงินออมจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่จำนวน 128 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สินทั้งหมด 4 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรเตรียมยกทรัพย์สินขึ้นที่สูง ซึ่งเป็นความเห็นที่สอดคล้องกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียม ประเด็นรองลงมาคือควรประสานงานกับทางการเพื่อเตรียมเงินชดเชยค่าเสียหาย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ส่วนลำดับสามคือควรเก็บเงินออมจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่จำนวน 100 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สินทั้งหมด 5 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรเตรียมยกทรัพย์สินขึ้นที่สูง ซึ่งเป็นความเห็นที่สอดคล้องกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียม และตำบลห้วยไผ่ ประเด็นรองลงมา คือควรเตรียมทรัพย์สินพร้อมสำหรับการโยกย้าย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ส่วนลำดับสาม มี 3 ประเด็น คือควรเก็บเงินออม ควรมีการเตือนภัยล่วงหน้า และควรมีการสำรวจความเสียหายโดยผู้ใหญ่บ้าน จำนวนเท่ากันประเด็นละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของแนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	56	43.3	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	21	16.4	2
3. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	17	13.4	3
4. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	16	11.9	4
5. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	8	6.0	5
6. ชดเชยร้อยละ 30 ของความเสียหายทั้งหมด	6	4.5	6
7. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	4	3.0	7
8. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	2	1.5	8
รวม	130	100	

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลห้วยไผ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	48	37.7	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	27	20.8	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	24	18.9	3
4. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	14	11.3	4
5. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	12	9.4	5
6. ชดเชยร้อยละ 20 ของความเสียหายทั้งหมด	2	1.9	6
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	40	40	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	24	24	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	16	16	3
4. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	11	11	4
5. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	7	7	5
6. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลเชิงเงียมส่วนใหญ่จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านทรัพย์สินให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านทรัพย์สินให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านทรัพย์สินให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สินของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. รัฐบาล	78	60.0	1
2. เทศบาล	30	23.1	2
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	16	12.3	3
4. อำเภอ	4	3.1	4
5. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	2	1.5	5
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. รัฐบาล	121	94.6	1
2. กระทรวงการคลัง	2	1.8	2
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	2	1.8	2
4. เทศบาล	2	1.8	2
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. องค์การบริหารส่วนตำบล	55	55	1
2. รัฐบาล	45	45	2
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน คือรัฐบาล รองลงมาคือเทศบาล จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่มีความเห็นในเรื่องนี้เพียง 3 ประเด็น โดยพบว่าส่วนใหญ่จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 94.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน คือรัฐบาล ส่วนอีกสองประเด็นคือคิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน คือ กระทรวงการคลัง และ องค์การบริหารส่วนตำบลใน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เท่ากัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่มีความเห็นในเรื่องนี้เพียง 2 ประเด็น โดยพบว่าส่วนใหญ่จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน คือองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนอีกประเด็นคือคิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านทรัพย์สิน คือรัฐบาล จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากัน

แนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรม

การศึกษาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรมของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยศึกษาแนวทางการปรับตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.13 แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.14 และหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของแนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ปลูกพืชที่เก็บเกี่ยวได้เร็ว	96	73.7	1
2. ทำคู/เขื่อนกั้นน้ำ	21	15.8	2
3. จัดสรรพื้นที่ให้เพื่อประกอบอาชีพเสริม	7	5.3	3
4. เก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนถึงฤดูน้ำหลาก	7	5.3	3
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. เก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนถึงฤดูน้ำหลาก	59	45.8	1
2. ปลูกพืชที่เก็บเกี่ยวได้เร็ว	53	41.7	2
3. ทำคู/เขื่อนกั้นน้ำ	16	12.5	3
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ปลูกพืชที่เก็บเกี่ยวได้เร็ว	50	50	1
2. ทำคู/เชื่อมกันน้ำ	35	35	2
3. ปลูกพืชที่ทนต่อน้ำท่วม	8	8	3
4. ปรับเปลี่ยนเส้นทางน้ำ	4	4	4
5. หาพื้นที่เกษตรกรรมใหม่	4	4	4
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในพื้นที่ตำบลโขงเจียมจำนวนทั้งหมด 130 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านพื้นที่เกษตรกรรมที่หลากหลาย แต่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 มีความเห็นเหมือนกันว่า ควรปลูกพืชที่เก็บเกี่ยวได้เร็ว รองลงมาคือทำคู/เชื่อมกันน้ำ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ส่วนลำดับสามคือควรมีการจัดสรรพื้นที่ให้ประชาชนเพื่อประกอบอาชีพเสริม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

จากการสอบถามผู้อยู่ในพื้นที่ตำบลห้วยไผ่จำนวนทั้งหมด 128 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนถึงฤดูน้ำหลาก รองลงมาคือควรปลูกพืชที่เก็บเกี่ยวได้เร็ว จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ลำดับสามคือควรทำคู/เชื่อมกันน้ำ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในพื้นที่ตำบลหนองแสงใหญ่จำนวนทั้งหมด 100 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านพื้นที่เกษตรกรรมที่ กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรปลูกพืชที่เก็บเกี่ยวได้เร็ว รองลงมาคือทำคู/เชื่อมกันน้ำ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ส่วนลำดับสามคือควรปลูกพืชที่ทนต่อสภาวะน้ำท่วม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของแนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์
ด้านพื้นที่เกษตรกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	77	59.3	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	18	13.6	2
3. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	15	11.9	3
4. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	9	6.8	4
5. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	4	3.4	5
6. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	4	3.4	5
7. ชดเชยร้อยละ 20 ของความเสียหายทั้งหมด	2	1.7	6
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	89	69.6	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	27	21.4	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	7	5.4	3
4. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	2	1.8	4
5. ชดเชยร้อยละ 30 ของความเสียหายทั้งหมด	2	1.8	4
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	59	59	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	18	18	2
3. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	8	8	3
4. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	6	6	4
5. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	4	4	5
6. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
7. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	2	2	6
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านพื้นที่เกษตรกรรมให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80

จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านพื้นที่เกษตรกรรมให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านพื้นที่เกษตรกรรมให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านพื้นที่เกษตรกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. รัฐบาล	69	52.7	1
2. เกษตรจังหวัด/อำเภอ	28	21.8	2
3. เทศบาล	19	14.5	3
4. องค์การบริหารส่วนตำบล	9	7.3	4
5. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	2	1.8	5
6. สำนักพัฒนาชุมชน	2	1.8	5
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. รัฐบาล	92	72.2	1
2. สำนักงานเกษตรจังหวัด/เกษตรอำเภอ	24	18.5	2
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	12	9.3	3
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. รัฐบาล	53	53	1
2. องค์การบริหารส่วนตำบล	32	32	2
3. สำนักงานเกษตรจังหวัด/เกษตรอำเภอ	15	15	3
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรมคือรัฐบาล รองลงมาคือเกษตรจังหวัด/อำเภอ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือเทศบาล จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรมคือรัฐบาล รองลงมาคือสำนักงานเกษตรจังหวัด/เกษตรอำเภอ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านพื้นที่เกษตรกรรมคือรัฐบาล รองลงมาคือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือสำนักงานเกษตรจังหวัด/เกษตรอำเภอ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

แนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านการคมนาคม

การศึกษาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยศึกษาแนวทางการปรับตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.16 แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.17 และ หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของแนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านการคมนาคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านการคมนาคม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	98	75.0	1
2. ทำเขื่อน/คูกันน้ำ	33	25.0	2
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	108	84.5	1
2. เตรียมเรือ	9	6.9	2
3. ยกถนนให้สูงขึ้น	9	6.9	2
4. ทำเขื่อน/คูกันน้ำ	2	1.7	3
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ	59	59	1
2. มีเรือส่วนกลางประจำหมู่บ้าน	21	21	2
3. ยกถนนให้สูงขึ้น	17	17	3
4. เตรียมเรือ	3	3	4
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมจำนวน 130 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมใน 2 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ ส่วนอีกประเด็นคือควรทำเขื่อน/คูกันน้ำ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่จำนวน 128 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมใน 4 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ รองลงมามี 2 ประเด็นคือควรเตรียมเรือ และควรยกถนนให้สูงขึ้น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เท่ากัน และลำดับสุดท้าย คือทำเขื่อน/คูกันน้ำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่จำนวน 100 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมในหลากหลายประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรซ่อมแซมถนนให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ รองลงมาคือควรมีเรือส่วนกลางประจำหมู่บ้าน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 และลำดับที่ 3 คือควรยกถนนให้สูงขึ้น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของแนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านการคมนาคม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	108	82.8	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	13	10.3	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	4	3.4	3
4. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	4	3.4	3
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	109	85.3	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	9	7.4	2
3. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	8	5.9	3
4. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	2	1.5	4
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	76	76	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	11	11	2
3. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	4	4	3
4. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	4	4	3
5. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	4	4	3
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 82.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติ เศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชย ร้อยละ 80 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการ ชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 85.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐกิจศาสตร์ด้านการคมนาคมให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 76 คน คิดเป็น ร้อยละ 76 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐกิจศาสตร์ด้านการ คมนาคมให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามมี 3 ประเด็น คือการชดเชยร้อยละ 80 70 และ 40 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากัน

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐกิจศาสตร์ ด้านการคมนาคมของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ทางมิติเศรษฐกิจศาสตร์ ด้านการคมนาคม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโงเจียม			
1. รัฐบาล	81	62.1	1
2. เทศบาล	18	13.8	2
3. กรมทางหลวง	13	10.3	3
4. กรมโยธาธิการ	9	6.9	4
5. องค์การบริหารส่วนตำบล	9	6.9	4
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. รัฐบาล	101	78.8	1
2. กรมทางหลวง	12	9.1	2
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	6	4.5	3
4. เทศบาล	4	3.0	4
5. กรมโยธาธิการ	4	3.0	4
6. กรมทางหลวงชนบท	2	1.5	5
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านการคมนาคม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. องค์การบริหารส่วนตำบล	44	44	1
2. รัฐบาล	37	37	2
3. กรมทางหลวง	15	15	3
4. กรมโยธาธิการ	4	4	4
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมคือรัฐบาล รองลงมาคือเทศบาล จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือกรมทางหลวง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมคือรัฐบาล รองลงมาคือกรมทางหลวง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านการคมนาคมคือองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาคือรัฐบาล จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือกรมทางหลวง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

แนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถาน

การศึกษาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยศึกษาแนวทางการปรับตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.19 แนวทางการขจัดความเสี่ยงหายจากรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.20 และ หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของแนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถาน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ทำแนวกันน้ำรอบแหล่งโบราณสถาน	128	98.6	1
2. คูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอ	2	1.4	2
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. คูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอ	96	75.0	1
2. ทำแนวกันน้ำรอบแหล่งโบราณสถาน	32	25.0	2
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ทำแนวกันน้ำรอบแหล่งโบราณสถาน	99	99	1
2. คูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอ	1	1	2
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมจำนวน 130 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานที่เป็น 2 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 98.6 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรทำแนวกันน้ำรอบแหล่งโบราณสถาน อีกประเด็นคือควรดูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่จำนวน 128 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานที่เป็น 2 ประเด็น เช่นเดียวกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียม แต่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรดูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอ ส่วนอีกประเด็นคือควรทำแนวกันน้ำรอบแหล่งโบราณสถาน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่จำนวน 100 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานที่เป็น 2 ประเด็น เช่นเดียวกับผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียม และตำบลห้วยไผ่ แต่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 99 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรทำแนวกันน้ำรอบแหล่งโบราณสถาน ส่วนอีกประเด็นคือควรทำคูแล ซ่อมแซมอยู่เสมอ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของแนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถาน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	110	84.6	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	10	7.7	2
3. ชดเชยร้อยละ 30 ของความเสียหายทั้งหมด	3	2.6	3
4. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	3	2.6	3
5. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	3	2.6	3
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	73	57.1	1
2. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	18	14.3	2
3. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	14	10.7	3
4. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	23	17.9	4
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	48	48	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	35	35	2
3. ชดเชยร้อยละ 40 ของความเสียหายทั้งหมด	9	9	3
4. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	4	4	4
5. ชดเชยร้อยละ 20 ของความเสียหายทั้งหมด	4	4	4
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติ เศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 30 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติ เศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 90 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติ เศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 40 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติ เศรษฐศาสตร์ ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติ เศรษฐศาสตร์ ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถาน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. รัฐบาล	76	58.6	1
2. เทศบาล	45	34.5	2
3. ศิลปวัฒนธรรม	4	3.4	3
4. องค์การบริหารส่วนตำบล	4	3.4	3
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. รัฐบาล	83	65.0	1
2. ประชาชน	45	35.0	2
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. องค์การบริหารส่วนตำบล	68	68	1
2. รัฐบาล	32	32	2
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยอยู่ในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานคือรัฐบาล รองลงมาคือเทศบาลจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามมีสองประเด็นคือ ศิลปวัฒนธรรม และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยอยู่ในตำบลห้วยไผ่ให้ความเห็นในเรื่องนี้ 2 ประเด็น กล่าวคือ ส่วนใหญ่จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานคือรัฐบาล รองลงมาคือประชาชน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยอยู่ในตำบลหนองแสงใหญ่ให้ความเห็นในเรื่องนี้ 2 ประเด็น กล่าวคือส่วนใหญ่จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 68 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านแหล่งท่องเที่ยว และโบราณสถานคือองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาคือรัฐบาล จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

แนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติ

การศึกษาแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนลุ่มน้ำมูลตอนล่างต่อปัญหาน้ำท่วมที่ผ่านมา โดยศึกษาแนวทางการปรับตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.22 แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ดังแสดงในตารางที่ 4.23 และหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของแนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ร่วมกันสอดส่องดูแล	87	66.7	1
2. แจ้งเตือนภัยล่วงหน้า	29	22.2	2
3. ทำกำแพงดินกัน	14	11.1	3
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. บำรุงรักษาอยู่เสมอ	64	50.0	1
2. ร่วมกันสอดส่องดูแล	58	45.5	2
3. ทำกำแพงดินกัน	6	4.5	3
รวม	128	100	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

แนวทางการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ร่วมกันสอดส่องดูแล	96	96	1
2. ทำกำแพงดินกัน	4	4	2
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมจำนวน 130 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านสาธารณสุขสมบัติที่แตกต่างกัน 3 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรร่วมกันสอดส่องดูแล รองลงมาคือควรมีการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ลำดับสามคือทำกำแพงดินกัน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่จำนวน 128 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านสาธารณสุขสมบัติที่แตกต่างกัน 3 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรบำรุงรักษา อยู่เสมอ รองลงมาคือควรมีการร่วมกันสอดส่องดูแล จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ลำดับสามคือทำกำแพงดินกัน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่จำนวน 100 คน เสนอแนวทางและรูปแบบการปรับตัวทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านสาธารณสุขสมบัติที่แตกต่างกัน 2 ประเด็น โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 96 มีความเห็นเหมือนกันว่าควรร่วมกัน สอดส่องดูแล ส่วนอีกประเด็นคือควรมีการทำกำแพงดินกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของแนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐทางนิติเศรษฐศาสตร์
ด้านสาธารณสุขสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

แนวทางการชดเชยความเสียหายจากรัฐ ทางนิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	99	76.2	1
2. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	15	11.9	2
3. ชดเชยร้อยละ 80 ของความเสียหายทั้งหมด	9	7.1	3
4. ชดเชยร้อยละ 90 ของความเสียหายทั้งหมด	3	2.4	4
5. ชดเชยร้อยละ 60 ของความเสียหายทั้งหมด	3	2.4	4
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	92	72.0	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	31	24.0	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	5	4.0	3
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. ชดเชยร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด	74	74	1
2. ชดเชยร้อยละ 50 ของความเสียหายทั้งหมด	19	19	2
3. ชดเชยร้อยละ 70 ของความเสียหายทั้งหมด	6	6	3
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยอยู่ในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 76.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางนิติเศรษฐศาสตร์ด้านสาธารณสุขสมบัติให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 80 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยอยู่ในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางนิติเศรษฐศาสตร์ด้านสาธารณสุขสมบัติให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยอยู่ในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 74 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่ารัฐควรชดเชยทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านสาธารณสุขสมบัติให้ร้อยละ 100 ของความเสียหายทั้งหมด รองลงมาคือการชดเชยร้อยละ 50 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสาม คือการชดเชยร้อยละ 70 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ด้านสาธารณสุขสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

หน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ตำบลโขงเจียม			
1. รัฐบาล	61	47.2	1
2. เทศบาล	29	22.6	2
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	29	22.6	2
4. ประชาชน	7	5.7	3
5. อำเภอ	2	1.9	4
รวม	130	100	
ตำบลห้วยไผ่			
1. รัฐบาล	113	88.0	1
2. ประชาชน	15	12.0	2
รวม	128	100	
ตำบลหนองแสงใหญ่			
1. รัฐบาล	78	78	1
2. ประชาชน	17	17	2
3. กรมการศาสนา	6	6	3
รวม	100	100	

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลโขงเจียมส่วนใหญ่จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติคือรัฐบาล รองลงมามี 2 ประเด็นคือเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือประชาชน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลห้วยไผ่ส่วนใหญ่จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 88.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติคือรัฐบาล รองลงมาคือประชาชน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่อาศัยในตำบลหนองแสงใหญ่ส่วนใหญ่จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 78 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คิดว่าหน่วยงานของรัฐที่ควรรับผิดชอบทางมิติเศรษฐศาสตร์ ด้านสาธารณสุขสมบัติคือรัฐบาล รองลงมาคือประชาชน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ลำดับสามคือกรมการศาสนา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด